Girona

D’una bala per a la bruixa als gustos sodomites

Opinió | 25/11/2026 | 15:34

De la «bruixa de Ripoll» als «estimadíssims enemics» de Puigdemont, el blanc canvia, però el gest és el mateix: confondre la humiliació de l’adversari

Al vídeo de Salta l’Alarma, el nou senzill de Cookah P amb Boom Boom Fighters, el raper apareix cantant amb una cadena daurada penjada al coll i aquella gestualitat que sembla sortida d’un motlle. S’agita, es contorsiona, recorda un gos que acaba de ficar el musell en un endoll.

Diu: «Agafa el fusell, treu-li la pols, tinc una bala per al clatell de la bruixa de Ripoll». La bruixa és Sílvia Orriols, alcaldessa de Ripoll i diputada d’Aliança Catalana.

A les xarxes, mentrestant, sorgia una pregunta: això és cultura? La qüestió aflorava al mateix temps que es feia públic el rastre administratiu del finançament rebut per la cooperativa Propaganda pel Fet SCCL, vinculada a la contractació i a l’activitat de Boom Boom Fighters & Cookah P. Entre el 2018 i el 2026, la cooperativa acumulava al voltant d’1,17 milions d’euros en fons públics: 405.100 euros en subvencions i 761.410 euros en contractes amb administracions públiques.

Les dades les publicava el distingit portal català Menjòmetre, un observatori digital que recopila i permet consultar informació sobre la despesa pública a Catalunya. Entre els organismes que

apareixien als seus registres hi havia la Universitat de Girona, que havia contractat el grup —abans que els seus membres demanessin bales per a determinats polítics— per 4.000 euros per a una actuació l'abril del 2026.

El segon episodi va arribar des de Bèlgica. Dilluns 23 de novembre, el Tribunal Suprem acabava d'aplicar l'amnistia a Carles Puigdemont i de decretar el sobreseïment lliure de la causa penal del procés que encara tenia oberta contra ell per malversació.

No hi va haver cap compareixença solemne per fer pública la seva primera reacció. Hi va haver una publicació a X. Puigdemont va compartir el poema El necessari naixement de contrincants, de l'escriptor mallorquí Jaume C. Pons Alorda. El text s'adreça als «estimadíssims enemics» i acaba agraint-los les raons que li proporcionen per «morir-se de ganes de donar-vos pel cul». Uns versos de gust sodomita, carregats de satisfacció davant la futura humiliació de l'enemic.

No combrego gens amb Orriols i no és la meva intenció defensar-la. Apunto, més aviat, que aquesta és només una aresta d'una cultura tan rica i diversa com la catalana. Només una petita mostra d'un paisatge que ens presenta una cultura que ha confós la transgressió de pa sucat amb oli amb el talent i la provocació amb la intel·ligència. L'un necessita una bala per sentir-se rebel i l'altre, un enemic a qui sodomitzar per celebrar la victòria.

Hi ha una dosi de matonisme tribal —de fanfarroneria adolescent— en una determinada variant del pensament actual. Tots dos confonen la humiliació de l'adversari amb una forma de grandesa, una actitud que, en realitat, només els fa més petits i menyspreables.

No tinc "nuca", tinc clatell...

Com més amenaces rebo, més ganes tinc de dirigir el país.

Seny i ordre.

#SalvemCatalunya https://t.co/xZDPv5Y1B8

— Sílvia Orriols (@orriolsderipoll) November 24, 2026

Autor: Matías Crowder

https://gironanoticies.com/duna-bala-per-a-la-bruixa-als-gustos-sodomites/